

El premi Velázquez reconeix la magnitud de Jaume Plensa

L'artista, reclamat arreu del món per les seves escultures monumentals, rebrà 100.000 euros

Jaume Plensa ha instal·lat una trentena d'escultures públiques en ciutats d'Europa, l'Amèrica del Nord i l'Amèrica Llatina. El ministeri de Cultura li reconeix la trajectòria amb el premi Velázquez.

ANTONI RIBAS TUR

BARCELONA. "La vida ens va tatuant la pell amb una tinta invisible fins que quedem recoberts de paraules i textos que ens fan com som", afirmava ahir l'escultor Jaume Plensa (Barcelona, 1955), després d'afegir un nou premi a la seva trajectòria, el Velázquez, el guardó d'arts plàstiques que atorga el ministeri de Cultura, dotat amb 100.000 euros. "És un premi molt emocionant -afegia- perquè l'han donat a artistes com Antoni Tàpies, que va ser el mestre de molts de la meua generació, i crec que li hauria fet molta il·lusió saber que me'l donaven. He pensat molt en ell, quan me l'han concedit", explicava a l'ARA l'artista. Aquest guardó se suma al Premio Nacional d'arts plàstiques que va rebre el 2012 -va donar els 30.000 euros del guardó al Banc d'Aliments- i el Premio Nacional d'arts gràfiques. El 1993, a més, va ser nomenat Cavaller de les Arts i les Lletres del ministeri de Cultura francès.

El jurat del premi Velázquez, considerat el premi Cervantes de les arts, després d'un any en blanc, ha reconegut Plensa per "la coherència d'una trajectòria amb què ha renovat en profunditat el llenguatge plàstic de l'escultura, integrant poesia i conceptualització amb propostes de gran intensitat estètica". Amb tot, la carrera de Jaume Plensa té més ressò i prestigi a escala internacional que a Espanya i a Catalunya. Tot i que va ser reconegut el 1997 amb el Premi Nacional de Cultura en la categoria d'arts plàstiques i amb la Creu de Sant Jordi l'any passat, no s'ha organitzat una gran

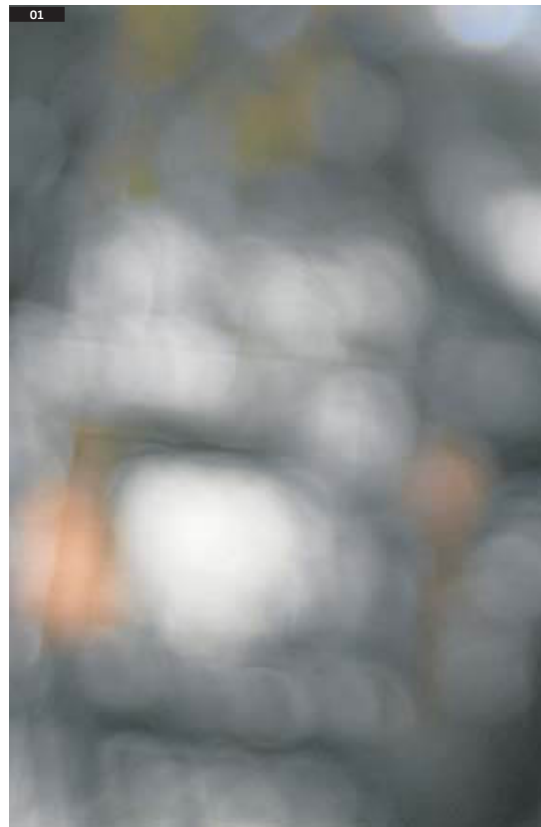
exposició de la seva obra a Catalunya des del 1996, quan va exposar a la Fundació Joan Miró. El 2006 va exposar a Es Baluard, el 2007 a l'IVAM i, aquell mateix any, va presentar al Centro Cultural Círculo de Lectores les il·lustracions que havia fet per a una edició del teatre complet de Shakespeare. "No tinc galeria a Espanya. Tinc tants projectes internacionals que a vegades és complicat fer-ne aquí. Exposo on em conviden. Si no tinc invitacions, no exposo", diu l'artista, que l'any que ve farà una gran exposició en tres indrets d'Augsburg (Alemanya) i exposarà a San Francisco.

Un Plensa madur a Barcelona

La sequera de Plensa a Barcelona es podria acabar pròximament. "L'alcaldem va parlar un parell de vegades del desig de tenir una obra meua més icònica. Encara no m'hi he posat, però m'ha fet molta il·lusió la proposta", diu l'artista. Ara com ara, hi ha quatre escultures primerenques de Plensa a Barcelona: *Escullera*, a la plaça Francesc Layret; *Born*, al passeig de Born; *Dell'Arte*, ubica-

da a la plaça de Can Framis, el museu de la Fundació Vila Casas al Poblenou, i una alta obra homònima al jardí d'escultures de la Fundació Joan Miró. El 1998 Plensa va instal·lar *Capsa de llum* a Girona. Actualment l'artista té en cartell *Talking continents* a la Galerie Lelong de Nova York. A més de la seva trajectòria com a artista, a mitjans dels anys 90 Plensa va signar les escenografies de les primeres òperes que va posar en escena La Fura dels Baus, com *L'Atlàntida*, de Jacint Verdaguer i Manuel de Falla, i *El martiri de Sant Sebastià*, de Debussy, i poc després *La condemnació de Faust*, de Berlioz, i *La flauta màgica*, de Mozart.

Quan ja era un artista reconegut, la carrera de Jaume Plensa va fer un salt amb la *Crown Fountain*, a Chicago, una font monumental que l'any que ve farà deu anys i que serà objecte d'una exposició commemorativa. "Va marcar un abans i un després en tota la meua obra. Després hi ha obres que, tot i que són diferents, han anat marcant moments molt importants: la peça feta amb lletres que vaig instal·lar al Museu

Innovador
El guardó reconeix com Plensa ha renovat l'escultura

Picasso d'Antibes (França) mirant al mar; el cap que vaig fer a Saint Helens, a prop de Liverpool, i l'altre cap que vaig instal·lar a la badia de Botafogo, a Rio de Janeiro l'any passat. Són peces que han marcat fites i que s'han convertit en icones de la meua obra". Amb els seus treballs públics, Plensa apel·la a la comunitat, al que uneix les persones, i busca crear moments de pau enmig del brogit

UN ARTISTA UNIVERSAL
01. **Jaume Plensa**, FRANCESC MELCION.
02. **Wonderland**, a Calgary, PLENSA STUDIO BARCELONA
03. **Poetes a Bordeus**, AJUNTAMENT DE BORDEUS
04. **Olhar nos meus sonhos, Awilda**, a Rio de Janeiro, PLENSA STUDIO BARCELONA
05. **Spiegel I i II**, a Toledo, Ohio, R. GOODBODY
06. **The Crown Fountain** al Millenium Park de Chicago, PLENSA STUDIO BARCELONA

urbà. “Cada escultura té una vida pròpia. L’última que he fet, a Calgary, és un cap de nena fet amb malla transparent. La gent pot entrar-hi i pots veure la geografia d’un cap des de l’interior. Veus tota la ciutat des de la pròpia cara de la persona”.

Sobre el pes de l’art públic en la seva carrera, Plensa afirma que “ha sigut un creixement natural i espontani, potser per aquest interès per-

Espiritual Busca crear moments de pau enmig del brogit de les ciutats

manent en la comunitat, en la societat”. Des de molt jove li van oferir projectes: “És un camí que he anat seguit paral·lelament i ara m’és impossible no tenir-lo. M’agrada la relació amb la natura, amb l’arquitectura, amb el món polític i el món privat, amb els quals has de dialogar per fer un projecte. Formen un tot que he desenvolupat i he fet créixer”, conclou l’artista. ■

